

Vlaams
Parlement

ingediend op **461** (2014-2015) – Nr. 6
28 oktober 2015 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur,
Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Johan Danen

over het ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen inzake energie

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn:

Voorzitter: Tinne Rombouts.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bart Nevens, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele;
Robrecht Bothuyne, Lode Ceyssens, Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
Gweny De Vroe, Lydia Peeters;
Rob Beenders, Bruno Tobback;
Hermes Sanctorum-Vandevoorde.

Plaatsvervangers:

Jelle Engelbosch, Sofie Joosen, Jos Lantmeeters, Jan Peumans, Grete Remen, Sabine Vermeulen;
Sonja Claes, Jos De Meyer, Bart Dochy, Katrien Partyka;
Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz;
Ingrid Lieten, Els Robeyns;
Johan Danen.

Toegevoegde leden:

Stefaan Sintobin.

Documenten in het dossier:

- 461** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4: In eerste lezing door de commissie aangenomen artikelen
- Nr. 5: Amendementen

INHOUD

I.	Eerste bespreking op 14 oktober 2015	4
1.	Toelichting door de minister	4
2.	Bespreking	7
3.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	12
4.	Verzoek tot tweede lezing	13
II.	Tweede lezing	13
1.	Toelichting door de aanvrager van de tweede lezing	13
2.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	14
3.	Technische correctie	18
III.	Eindstemming	18
	Gebruikte afkortingen	19
	Tekst aangenomen door de commissie	20
	Bijlage: zie dossierpagina op www.vlaamsparlement.be	

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn besprak op 14 en 21 oktober 2015 het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 461/1). Op 14 oktober 2015 werd het ontwerp door de minister toegelicht en werd de artikelsgewijze stemming gehouden waarna door Johan Danen de tweede lezing werd gevraagd. Op 21 oktober 2015 vond de tweede lezing plaats.

De presentatie van de minister is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit stuk op www.vlaamsparlement.be.

I. Eerste bespreking op 14 oktober 2015

1. Toelichting door de minister

Minister *Annemie Turtelboom* legt uit dat de Vlaamse Regering met dit ontwerp van decreet verschillende energieclausules van het Vlaamse regeerakkoord uitvoert. Zo bevat het ontwerp van decreet aanpassingen aan het decreet Intergemeentelijke Samenwerking, bepaald in overleg met minister Liesbeth Homans. Doel is om, nu structuur en werking van het distributienetbeheer in Vlaanderen wijzigen, stabiliteit te creëren voor de gemeenten aangesloten bij de opdrachthoudende verenigingen die overeenkomstig het Energiedecreet werden aangeduid als distributienetbeheerder voor gas en elektriciteit. De stabiliteit wordt geboden door het einde van hun geldende duurtijd te verschuiven en door de mogelijkheid tot gebiedswisseling te bieden.

De bijzondere wet van 6 januari 2014 over de zesde staatshervorming draagt bevoegdheden inzake energie van de federale staat naar de gewesten over, meer in het bijzonder de tarifaire bevoegdheden over elektriciteit- en gasdistributie. Stabiele distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas zijn essentieel voor de ontwikkeling van het Vlaamse Gewest. Ze geven de afnemers vertrouwen, scheppen gunstige marktvoorwaarden en dragen bij tot een goed investeringsklimaat. Daarom legt dit ontwerp de decretale regels vast voor distributie van elektriciteit en aardgas in het Vlaamse Gewest, zowel procedureel als inhoudelijk. Het biedt zowel een tarifair kader en procedures voor de distributienetten als een apart tarifair kader en procedures voor de gesloten distributienetten. Voor de regels over de distributienettarieven houdt dit ontwerp rekening met de voorschriften van het Europese Derde Energiepakket. De regels voor de distributienettarieven voor elektriciteit en aardgas zijn onderverdeeld in een procedureel en een inhoudelijk deel.

Voor het opstellen van de tariefmethodologie voert het decreet een procedure in van voorafgaandelijk overleg tussen de VREG en de distributienetbeheerders, wat hun inspraak moet garanderen. Het ontwerp verplicht de VREG de uiteindelijke tariefmethodologie aan de distributienetbeheerders te bezorgen vóór ze hun tariefvoorstel formuleren. De indienings- en goedkeuringsprocedure van de tariefvoorstellen kan vastgelegd worden in een akkoord tussen de distributienetbeheerders en de VREG. Bij gebrek aan een dergelijk akkoord gelden de in het ontwerp vastgelegde procedures. De procedure van overleg is in overeenstemming met de beginselen van de Europese wetgever voor betere regelgeving. De procedure voor de vaststelling van de tariefmethodologie eerbiedigt de onafhankelijkheid van de VREG. De in het ontwerp van decreet bepaalde richtsnoeren houden onder meer principes in van volledigheid en transparantie, van non-discriminatie en van evenredigheid. De richtsnoeren strekken ertoe te garanderen dat de lasten verbonden aan de openbaredienstverplichtingen die aan de netwerkbeheerders worden opgelegd, worden verrekend. Ze bevorderen tevens het rationele energiegebruik en de consumentenbescherming. De richtsnoeren passen in de continuïteit van het Europese energiebeleid. Enkele betreffen overigens de omzetting van een aantal

bepalingen inzake distributienettarieven volgend uit de richtlijn 2012/27/EU of uit de richtlijn 2009/28/EG.

Voorts komt er een beroepsmogelijkheid tegen de tariefbeslissingen van de VREG bij het Hof van Beroep te Brussel, zetelend zoals in kort geding. Het feit dat de procedure zal geschieden 'zoals in kort geding' heeft als voordeel dat de urgentie wettelijk wordt vermoed en niet moet worden aangetoond. Betwistingen over tarieven moeten immers in het belang van de rechtszekerheid voor iedere rechts-onderhorige op relatief korte termijn worden beslecht. Tegelijk wordt bepaald dat het Hof van Beroep, indien het de beslissing vernietigt, op verzoek van een partij of op eigen initiatief kan oordelen dat de rechtsgevolgen van de geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing geheel of gedeeltelijk in stand blijven of voorlopig in stand blijven voor een termijn die het Hof bepaalt. Die maatregel kan door het Hof enkel worden bevolen om uitzonderlijke redenen die een aantasting van het legaliteitsbeginsel rechtvaardigen. De rechter moet daarbij ook rekening houden met de belangen van derden. Dit zijn duidelijke voordelen ten opzichte van een procedure bij de Raad van State.

Tot slot komt er een eigen tarifair stelsel voor de gesloten distributienetten: de beheerders van deze netten zijn slechts onderworpen aan een beperkt aantal tariefbeginselen en/of tarieven met naleving van sommige algemene richtsnoeren. Beheerders van gesloten distributiesystemen worden vrijgesteld van de verplichting tot voorafgaande goedkeuring van hun tarieven door de VREG. De VREG zal de tarieven maar nakijken en goedkeuren indien een gebruiker van een gesloten distributienet de tarieven ervan betwist. Een dergelijk afwijkend regime ligt in de lijn met de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG.

Een derde punt dat in het regeerakkoord staat, is de opheffing van de gratis kilowattuur met ingang van 1 januari 2016. De gratis kilowattuur haalt niet alleen de sociale maar ook de ecologische doelstellingen onvoldoende, want bereikt de meest kwetsbare mensen niet en stimuleert het duurzaam energieverbruik niet. Wat gratis is, wordt niet ervaren als schaars, maar zet daarentegen aan tot meer-verbruik. Vooral grote gezinnen met elektrische verwarming in alle lagen van de bevolking ondervinden nadeel van de maatregel. Het regeerakkoord bepaalt ook dat aan de rechten voorafgaand aan de opheffing niet zal worden getornd. In 2014 en 2015 zal dus, voor zover dit nog niet gebeurd is, de geldelijke tegenwaarde van de gratis hoeveelheid elektriciteit door de leverancier in mindering worden gebracht op de eerste afrekeningsfactuur die de titularis van het afnamepunt jaarlijks ontvangt. Het ontwerp bevat daarvoor een specifieke overgangsmaatregel.

In het regeerakkoord staat ook het voornemen om het plafond op de solidarisering van de kosten voor de hernieuwbare energie tussen de distributienetbeheerders op te heffen. Het ontwerp stelt voor dat te doen vanaf 2015 zodat nieuwe kosten volledig worden gesolidariseerd. De opheffing geldt dus voor de kosten gemaakt in het kalenderjaar 2014. Dat houdt evenwel op zich geen retroactieve regelgeving in. Gelijkaardige netgebruikers in verschillende netgebieden zullen dus, abstractie makende van de openstaande verrekening van de al gemaakte kosten, vanaf 2015 per afgenomen kilowattuur in principe op een gelijke wijze bijdragen aan de kosten van de Vlaamse certificaten systemen die verrekend worden in de nettarieven.

Voorts worden er nog een aantal andere noodzakelijke decretale aanpassingen doorgevoerd. Het VEA evalueerde de energieprestatiecertificatenregelgeving in 2014. Daaruit bleek de noodzaak van enkele decretale aanpassingen: van de databanken; van de rechtsgronden voor het opleggen van de verplichtingen om over een energieprestatiecertificaat te beschikken, om dit certificaat bij verkoop en verhuur over te dragen aan koper of huurder; van de administratieve geldboetes wegens het niet-naleven van de verplichtingen. Het ontwerp van decreet bevat ook een aantal technische aanpassingen onder meer aan de toegang tot de energie-

prestatiedatabank en aan de toezichtsbevoegdheden van de verschillende door de Vlaamse Regering aangewezen instanties.

De Vlaamse Regering heeft tegelijk met het ontwerp van decreet ook zeven regeringsamendementen ingediend. Deze amendementen zijn de eerste pijler van de aanpak van de groenestroomdoelstellingen en de certificatenoverschotten, zoals bepaald in het regeerakkoord. De minister schetst vooreerst de omvang van het probleem. Vóór 2006 werden er 719 groenestroomcertificaten uitgereikt, in 2006 1140, in 2007 4158, in 2008 15.333. Vanaf 2009 is het systeem ontspoord: 65.000, 89.000, 182.000, 226.000. Halfweg 2015 zijn de groenestroomcertificaten voor kleine installaties met zonnepanelen afgeschaft, dergelijke installaties hebben immers al jaarlijkse rendementen van 4 à 5 percent.

Die explosieve toename van het aantal certificaten heeft geleid tot een grote voorraad die nog niet doorgerekend is in de factuur. De opkoopkosten gingen van 60 miljoen euro in 2009 naar 702 miljoen euro in 2014. De stijging van de elektriciteitsprijs, door deze amendementen en nog nieuwe maatregelen binnenkort, zijn nodig wegens die opkoopkosten. Mede ten gevolge van contractuele verbintenissen voor biomassa-installaties zullen de kosten daarenboven tegen 2020 stijgen met 1,6 miljard euro per jaar. In deze regeerperiode gaat de regering voor transparantie maar kiest ook voluit voor hernieuwbare energie. Daarom zal, na de afschaffing van de groenestroomcertificaten voor zonnepanelen, de steun voor windenergie opnieuw, na een daling dit jaar met 15 percent, vanaf 1 januari dalen tot 59 euro per megawattuur.

De saldi van de netbeheerders zal de VREG zelf doorrekenen. De regulator is onafhankelijk en kan dus zelf de termijn daarvan betalen, maar de minister had een coördinatie geprefereerd boven het voornemen van de regulator om de doorrekening op vijf jaar te doen.

De schuldenberg is opgelopen tot 2 miljard euro en zal bij ongewijzigd beleid blijven stijgen tot 4,1 miljard euro in 2020. Dat betekent tegen 2020 een jaarlijkse intrestlast van 105 miljoen euro, ervan uitgaande dat de rentevoeten laag blijven. Dat in een bad bank steken, zoals sommigen suggereren, zou die bank opzadelen met die rentelast. Het certificatenoverschot is nu al goed voor 1,1 miljard euro en zal in 2021 tot 2,7 miljard stijgen. Dat is het gevolg van verbintenissen uit het verleden.

De regering werkt op meerdere fronten om de historische schulden onder controle te houden en geen verdere onzichtbare schulden op te bouwen. Ze schaft vooreerst de B_{tot} af. Dat is de verhouding tussen de toegekende groenestroomcertificaten en de effectieve productie van groene stroom. Die verhouding is kleiner dan één waardoor wat effectief opgehaald is uit de markt nog kleiner was. Door die afschaffing zorgen wij er nu voor dat op zijn minst het quotum wordt opgehaald.

Vanaf 2017 wordt het quotum daarenboven op 23 percent gebracht. Zonder afschaffing van de B_{tot} , noch aanpassing, zou het effectieve quotum slechts 17 percent bedragen.

Voorts wordt de extra vrijstelling voor het openbaar vervoer afgeschaft. Dat lijkt een vreemde keuze, maar ook gezinnen en bedrijven draaien op voor de historische schulden. Iedereen moet zijn bijdrage leveren. Bovendien zetten vrijstellingen niet aan tot energie-efficiëntie.

Ook aan aanbodzijde wordt er ingegrepen door de afschaffing van de retrobanding voor de PV-certificaten. Die ingewikkelde regeling, ingevoerd in 2012, zorgde er voor dat het aantal toegekende groenestroomcertificaten met ongeveer 400.000 per jaar steeg.

Door de ingrepen wordt het aantal voor te leggen certificaten meer voorspelbaar. Er komt ook ruimte voor meer vrijstelling voor energie-intensieve bedrijven en een extra vrijstelling voor de vrachtbehandeling van de havens en een plafondregeling.

Die regelingen worden bekritiseerd, zowel door vakbonden als door armoede-organisaties. Hadden de vakbonden echter aan de alarmbel getrokken op het moment van de ontsparing, dan hadden deze moeilijke beslissingen niet gehoeven. Met haar keuzes wil de Vlaamse Regering het economische weefsel van Vlaanderen en de jobcreatie vrijwaren. Heel wat van de vrijstellingen komen ten goede aan kmo's. Dat Vlaanderen een kmo-land is, is algemeen bekend en Unizo heeft nog maar net aangekondigd 8000 nieuwe banen bij kleine zelfstandigen en bedrijven te creëren.

De minister benadrukt hoezeer ze betreurt dat de amendementen nodig zijn. Het ware sowieso beter geweest in 2010-2011 en 2012 in te grijpen. De overschotten zijn ontstaan omdat meer certificaten toegekend zijn dan de quota. Door de B_{tot} af te schaffen en de quota op te trekken, alsook door de btw-neutrale heffing, zorgt de regering ervoor dat er geen extra schulden worden opgebouwd en dat 105 miljoen euro rentelasten vermeden worden. Ook de afschaffing van de gratis kilowattuur brengt 100 miljoen euro op. De stroomcertificaten dalen vanaf nu drastisch, de regering schuift geen schulden meer door naar de volgende generatie. De minister pakt hiermee een probleem aan dat ze niet zelf creëerde. De breuk met het verleden is meervoudig. De tarieven worden kostendekkend en jaarlijks aanpasbaar. Als er geïnvesteerd wordt in bepaalde installaties, zal dat onmiddellijk te zien zijn in de factuur. De oversubsidiëring wordt stopgezet. De minister kiest voor de wind- en zonne-energie omdat het volwassen technologieën zijn die slechts een beperkte subsidie vergen, lager dan kernenergie. De schuldenberg wordt weggewerkt vanaf 1 januari 2016 en minder schuld betekent ook minder rente. Voorts komt er een tweejaarlijkse controle door het Rekenhof zodat schulden niet meer kunnen weggemoffeld worden bij distributienetbeheerders. Omdat hun rekeningen geen deel uitmaken van de Vlaamse begroting, is het politieke toezicht immers beperkt. Door het Rekenhof verslag te laten uitbrengen, kan het parlement ook de minister ter verantwoording roepen.

2. Bespreking

Rob Beenders leest in de adviezen dat de gratis kilowattuur niet ten goede komt aan de meest kwetsbare groepen, dat de maatregel niet de bedoelde sociale en ecologische doelstellingen haalt. De minister zegt dan weer dat gratis niet aanzet tot minder verbruik. De onderbouwing van die uitspraken is echter nergens terug te vinden. Hij vindt alleen een analyse van de CREG van 2014 die becijfert dat een gezin met vier personen met een jaarverbruik van 3500 kilowattuur recht heeft op 500 kilowattuur gratis, goed voor 86 euro. Bij de hervorming van de waterfactuur is ten minste onderzocht om laagverbruikers minder te laten betalen. Hij is het dan ook eens met de partij van minister Turtelboom en diens voorzitter die 6 percent btw wil voor elektriciteit omdat dat een basisvoorziening is. Het basispakket elektriciteit van een gezin moet zo goedkoop mogelijk zijn. Op dat vlak was de gratis kilowattuur wel een goede maatregel. Hij vraagt de minister een betere motivering en een becijfering van de impact voor de verschillende gebruikers. Hopelijk kan dat de bezwaren wegnemen, onder meer de vrees dat door de afschaffing meer mensen in energiearmoede terecht zullen komen.

Groen vindt ook dat de problemen moeten worden aangepakt en niet doorgeschoven naar de volgende generaties, aldus *Johan Danen*. De partij is het wel niet eens met de manier waarop dat nu gebeurt. De impact van het derde amendement is groot, voor de energie-intensieve bedrijven, voor het openbaar vervoer, voor de kmo's en voor de gezinnen. Het netto-effect is allicht dat het overschot aan certificaten kleiner wordt, maar als de energie-intensieve bedrijven niet vrijgesteld waren, was

het effect nog groter geweest. Bovendien zullen de aanpassingen andere gevolgen hebben voor de factuur van de verschillende spelers. Hij vraagt de minister dan ook een impactanalyse die de invloed van het derde amendement op de factuur van de NMBS, De Lijn, de gezinnen en de kmo's berekent. Of is dat al gebeurd? Zo ja, is daarover overlegd met de aanbieders van openbaar vervoer of de ministers bevoegd voor mobiliteit? Energie-intensieve bedrijven krijgen een vrijstelling, maar de NMBS die ook energie-intensief is, moet de volle pot betalen. Is dat voor de minister geen discriminatie?

Uiteraard is niets echt gratis, de gratis kilowattuur zal allicht onbedoelde effecten hebben, maar ontegensprekelijk kwam ze vooral ten goede aan gezinnen met kinderen. Kwetsbare gezinnen die niet kunnen genieten van het sociaal tarief, zullen dan ook de grootste verliezers zijn van de afschaffing. Volgt de minister die redenering? Zo ja, hoe zal ze daar iets aan doen?

De adviezen van de VREG, de Raad van State, de SERV en de Minaraad bij het ontwerp hebben hem heel wat nieuwe inzichten verschaft. Hij vraagt de minister waarom ze dan de adviezen van de laatste twee raden niet heeft ingewonnen over de amendementen. Ze pleit voor transparantie; die adviezen kunnen dat brengen. Is ze daar alsnog toe bereid? Hij betreurt voorts dat de energiehervormingen in stukken en brokken gebeuren en er geen omvattend debat over gevoerd wordt. Het ontwerp kan een aanleiding daartoe zijn zodat er een goed beeld ontstaat op de financiering, prijsetiket en de impact van het energiebeleid voor alle partijen.

Andries Gryffroy verwijst naar een rapport van de VREG en het VEA van 2012 waarin staat dat mensen in energiearmoede de gratis kilowattuur niet krijgen, omdat ze in appartementen wonen, omdat ze te snel moeten verhuizen enzovoort. Dan is het beter op andere manieren tewerk te gaan. Hij acht een impactanalyse overbodig; met de stookoliecheques is immers bewezen dat mensen iets wat gratis is, niet waarderen.

Minister *Annemie Turtelboom* zegt dat er wel degelijk een rapport is, namelijk dat van 11 juni 2012 van de VREG. Daarin staat dat het quasi onmogelijk is de effectiviteit te berekenen. De regulator merkt dat de gegevensuitwisseling van Eandis en Infrax met het rijksregister op een andere manier verloopt. Daarbij komt nog dat de gratis kilowattuur toegekend wordt op basis van de rijksregistergegevens op 1 januari; wie nadien verhuist, grijpt ernaast. Daarenboven is er niet altijd een match tussen de gegevens van de netbeheerders en de informatie uit het rijksregister: een andere schrijfwijze van de naam, een ander busnummer enzovoort. De regulator acht de oorzaken daarvan moeilijk uit te schakelen, handmatige rechtzettingen zullen nodig blijven. De gratis kilowattuur kost de netbeheerder 118 miljoen euro die ook doorgerekend worden in de factuur.

Gratis kilowattuur zet niet aan tot duurzaam energiegebruik. Vooral mensen die zich zonnepanelen kunnen permitteren en daardoor een laag verbruik hebben, profiteren ervan. Terwijl heel wat armere gezinnen verwarmen op elektriciteit en, net omdat ze grootverbruikers zijn, geen voordeel hebben van de maatregel. Met intrestloze energieleningen, waarvoor de budgetten volgend jaar alweer verhoogd worden, wil deze regering energiearmoede bestrijden. Gratis kilowattuur is niet goed voor het klimaat, de maatregel is niet transparant. Een studie van EnergyVille heeft aangetoond dat de gratis kilowattuur eigenlijk de duurste is die thuis geleverd wordt. De stroom wordt immers aangekocht bij partijen die weten dat de stroom er moet zijn en maken die dan ook duurder dan de marktprijs. Bovendien worden de administratieve kosten voor de maatregel doorgerekend aan de klanten. De regering prefereert in te zetten op energie-efficiëntie.

Elke minister in de voorbije decennia, van om het even welke politieke kleur, was voor energievrijstellingen voor bedrijven omdat die proportioneel meer moeten

betalen voor energie dan de bedrijven in de buurlanden. De vrijstellingen worden bijgesteld omdat de regering wil inzetten op de economie en zo de werkcreatie ondersteunen. De heffing zal vrijgesteld worden van btw, een voordeel dat enkel zal gelden voor de gezinnen. De vrijstelling voor bedrijven wordt inderdaad groter, maar in Vlaanderen is 70 percent van de bedrijven kmo. De minister herhaalt dat de regering de problemen niet doorschuift naar de volgende generatie, maar een nijpend probleem aanpakt en daardoor 105 miljoen euro rentelasten uitspaart. Daarbij maakt ze keuzes en zoekt ze een evenwicht tussen inspanningen die bedrijven en gezinnen moeten leveren, maar eigenlijk was dit helemaal niet nodig geweest als een vijftal jaar geleden de juiste beslissingen genomen waren.

Rob Beenders leest in de studie waar de minister naar verwijst, dat de maatregel van de gratis kilowattuur 92 percent van de doelgroep wel bereikt. Die 8 percent die ter discussie staat wordt nu als stok gebruikt om de maatregel af te schaffen. Hij informeert met welke andere maatregelen de regering het rationeel energieverbruik dan zal bevorderen via de energiefactuur: door de btw te verhogen van 6 naar 21 percent; door de vennootschapsbelasting; door een besparing van 48 miljoen euro op de energieprijzen door te rekenen. Dat gratis niet tot zuinigheid aanzet, wordt ontkracht door de evolutie van het waterverbruik: dat daalt jaar na jaar sinds gezinnen gratis water krijgen. Het is dus gewoon niet correct te zeggen dat wat gratis is, zo maar verspild wordt.

De CREG heeft al berekend wat het financieel betekent voor gezinnen, wat het gevolg is voor het gemiddelde verbruik. De spreker dringt dus opnieuw met klem aan op een omvattende impactanalyse. Discuteren over cijfers is zinvoller dan met woorden te goochelen.

Johan Danen erkent dat er neveneffecten zijn aan de gratis kilowattuur, maar blijft erbij dat de gezinnen met kinderen het grootste slachtoffer zijn van de afschaffing. Op basis van een evaluatie zou het systeem ook kunnen worden bijgestuurd om de ongewenste effecten eruit te halen.

Vrijstellingen dragen volgens de minister niet bij tot efficiënt energieverbruik. Hij informeert hoe de minister een trein efficiënter denkt te laten rijden. Grote bedrijven wil de minister wel grote vrijstellingen geven, waarom geldt de ministers redenering niet voor het openbaar vervoer? Kmo's worden minder vrijgesteld dan de grote energie-intensieve bedrijven. Daarbij komt nog dat enkel de grotere kmo's een vrijstelling krijgen. Waarom meet de minister met twee maten en twee gewichten? Hij vraagt opnieuw waarom de minister over zulke delicate aangelegenheden als geregeld in de amendementen de adviezen van de SERV en de Minaraad niet ingewonnen heeft.

Zal de minister de energietransitie financieren met een bijdrage op gas- en stookoliegebruik? Nu lijkt het dat alleen de gezinnen daarvoor betalen met een heffing op de elektriciteitsfactuur. Dat is een vreemde keuze, een deel financiering met algemene middelen zou logischer zijn.

Willem-Frederik Schiltz zegt dat de afschaffing verschillende redenen heeft, vooreerst omdat het door de meerderheidspartijen als een inefficiënt middel beoordeeld wordt. Dat gratis pakket wordt daarenboven niet aan concurrentiële prijzen aangekocht. De administratieve kosten voor het gratis pakket drijven ook de distributietarieven omhoog. Belangrijkst is echter dat de regering mensen in financiële moeilijkheden niet wil helpen door bepaalde diensten gratis te maken maar door ervoor te zorgen dat ze meer overhouden. Zo blijven ze zich bewust van wat de dingen kosten. Van Rob Beenders zou hij graag een verklaring horen voor de correlatie tussen de gratis hoeveelheid water en het dalende verbruik. Volgens hem verbruiken ze minder omdat ze spaardouchekoppen installeerden. Dat is net wat de regering wil doen met het energieverbruik: sensibiliseren tot minder verbruik,

zoals energieleningen voor energiebesparende ingrepen. De kostendrijvers worden zo veel mogelijk uit het tarief gehouden. De elektriciteit wordt niet goedkoper maar de regering tracht mensen te helpen om er minder van te gebruiken. Het lijkt hem de meest groene oplossing: mensen helpen om het verbruik van vervuilende stoffen zoveel mogelijk te beperken.

De gratis kilowattuur is goed voor een uitgave van 100 miljoen euro, de schulden die het gevolg zijn van het vorige beleid, bedragen 4 miljard euro. Met die middelen zou er heel wat energie gratis kunnen worden gegeven of energiebesparende maatregelen kunnen worden gefinancierd, zo zegt de spreker aan Rob Beenders.

Andries Gryffroy leest in het Vlaams Armoedeplan dat ook heel wat middenveldorganisaties zeggen dat de gratis kilowattuur moeilijk de kwetsbare groepen bereikt. Een structurele verlaging van het verbruik is noodzakelijk, en daar moet het Energiearmoedeplan op werken. Gratis energie is geen oplossing, wel sociale woningen energie-efficiënter maken en wel zo snel mogelijk. Een lager verbruik betekent niet alleen minder betalen, maar ook minder CO₂-uitstoot.

Johan Vande Lanotte heeft de verlaging van de btw op energie ingevoerd als een tijdelijke maatregel. Hij wist toen al dat een definitieve verlaging niet houdbaar was. Daarbij komt nog dat het een trucje was om de indexaanpassing van de lonen uit te stellen. Voor bruinkool en steenkool wordt nog altijd slechts 12 percent btw geheven wegens het sociaal en economische belang in de jaren zeventig.

De billijke vergoeding en het verplicht doorrekenen van de kosten zijn ingevoerd door een socialistische minister van Energie. De billijke vergoeding afschaffen en vervangen door een retributierecht vergt een overeenkomst tussen vier partijen want sp.a zit immers in raden van bestuur van de distributienetbeheerders. Retributierechten worden wel beschouwd als een kost en niet als een dividend zoals de billijke vergoeding, waardoor de vennootschapsbelasting drastisch zal zakken van 165 naar ongeveer 20 miljoen euro en dan komt er geen verhoging. *Andries Gryffroy* is vragende partij voor dat debat.

Robrecht Bothuyne vraagt de oppositie het energiebeleid in zijn geheel te over-schouwen en ook de inspanningen van het Renovatiepact en het Energiearmoedeplan in rekening te nemen. De regering wil de kosten uit het verleden alsook de energietransitie financieren. Rob Beenders heeft het vooral over de gratis kilowattuur maar rept met geen woord over de kosten, veroorzaakt door het groenestroombeleid van zijn partij. Dat doet hem denken aan Titus, een notoir Gents tafelschuimer, die copieuze maaltijden verorberde in exquisite restaurants maar ging lopen als de factuur eraan kwam. Hij vindt het dan ook jammer dat de sp.a, de tafelschuimer van het energiebeleid, zich ertoe verlaagt copieuze groene maaltijden te bestellen maar van de factuur wegloopt.

Bart Nevens benadrukt dat de goedkoopste kilowattuur de niet-verbruikte is. Dat geldt voor elk type gezin. Het komt er dus op aan mensen aan te zetten tot minder verbruik, een invalshoek die in het debat ontbreekt. De Vlaamse overheid heeft daarin een voorbeeldfunctie maar het straatbeeld 's avonds bewijst dat Vlaanderen op dat vlak nog achterloopt op andere landen.

Minister *Annemie Turtelboom* begrijpt best dat sp.a de aandacht wil afleiden door over de btw en de gratis kilowattuur te beginnen. Als de regering echter niets zou doen, zou de schuld stijgen met 9 miljard euro, op een totale Vlaamse begroting van om en bij de 38 miljard euro. Nu wil sp.a discuten over de punten en de komma's terwijl de centrale kwestie is dat het perfect vermijdbaar was. Dan had het debat over de inhoud kunnen gaan; nu steekt sp.a de kop in het zand. Doorrekenen via gas en stookolie is moeilijk. De hele kleine kmo's krijgen geen vrijstelling omdat ze niet energie-intensief zijn. De vrijstelling start pas bij een

verbruik van 1 gigawattuur. Zelfstandigen die amper meer verbruiken dan een gezin krijgen dan ook geen vrijstelling.

Rob Beenders voelt zich nu verplicht om het plat te spelen. In 2010 heeft minister Freya Vandenbossche een voorstel gedaan om met het programmadecreet de groenestroomcertificaten aan te pakken. In de plenaire vergadering heeft een partij bij monde van Patricia Ceysens toen een zo snelle afbouw als niet eerlijk bestempeld: niet eerlijk voor de jobs, niet eerlijk voor de bedrijven. Ze heeft alles gedaan om het niet te laten doorgaan, nochtans had het programmadecreet ervoor kunnen zorgen dat het aantal groenestroomcertificaten sneller zou dalen. Omdat het dan blijkbaar niet in het programmadecreet mocht maar in een apart ontwerp, is er heel wat tijd verloren gegaan. Alles afschuiven op sp.a is te gemakkelijk.

Rob Beenders is gestart met erop te wijzen dat elke partij een verantwoordelijkheid heeft in de opbouw van de groenestroomcertificaten. Het komt er nu op aan samen naar oplossingen te zoeken. De partij van Robrecht Bothuyne steunde vorige regeerperiode de snellere afbouw. Zijn minister heeft de hele regeerperiode echter niet één eurocent willen besteden aan de afbouw, maar nu sp.a in de oppositie zit, haalt hij op dergelijke platte manier uit. Gwendolyn Rutten vindt dat energie net als water een basisvoorziening is en dus best aan 6 percent btw blijft. N-VA is daar echter niet voor en pleit zelfs voor andere btw-verhogingen.

Voor *Johan Danen* deelt Groen de doelstelling maar kiest ze voor een andere weg. Dit is een gemiste kans voor een fundamenteel debat over de energiefactuur voor gezinnen en bedrijven, terwijl dit allicht niet de laatste aanpassing zal zijn. De spreker pleit voor een open debat, met alle belanghebbenden. Het is te belangrijk om het snel af te haspelen. Hij zou het effect berekend willen zien van alle beslissingen op de verschillende profielen gebruikers en vooral op de meest kwetsbaren. Waar blijven de door minister Liesbeth Homans beloofde sociale correcties op de afschaffing van de gratis kilowattuur? Wat zal de regering doen om ervoor te zorgen dat de sociaal kwetsbaren niet nog meer in energiearmoede terechtkomen? Energie is een basisrecht.

Willem-Frederik Schiltz vindt niet dat Rob Beenders naar oplossingen zoekt. Het gaat om een zo betekenisvol bedrag dat de discussie niet anders kan zijn dan wat plastisch, wat niet betekent dat ze niet grondig is. De maatregel is genomen toen het succes van zonnepanelen zo klein was dat er amper invloed was op de begroting. Het is mis gegaan omdat de evolutie ervan niet in de gaten gehouden werd. Wat Patricia Ceysens zei, was ongetwijfeld omdat er van alles anders aan het programmadecreet schortte. Het op de oppositie steken dat de boel ontspoord is, is gewoonweg niet correct. Eigenlijk doet de regering niet meer dan de kast van lijken bevrijden. Zonnepanelen zijn nu rendabel, ze hebben geen overmatige subsidies meer nodig. De regering stimuleert hernieuwbare energie zonder opnieuw lijken in de kast te steken, dat is het verschil.

Minister *Annemie Turtelboom* begrijpt niet dat de oppositie, bij monde van Patricia Ceysens, ooit een meerderheidsvoorstel kon tegenhouden. Het geeft wel aan hoe ver sp.a moet zoeken naar argumenten voor de schuldenberg.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De amendementen zijn gepubliceerd in *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 461/2, 3 en 5.

Artikelen 1 tot 3

De artikelen 1 tot 3 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 4

Amendement nr. 1 strekt tot het invoegen van een definitie in artikel 1.1.3 van het Energiedecreet.

Amendement nr. 1 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Het geamendeerde artikel 4 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikelen 5 tot 23

De artikelen 5 tot 23 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 23/1

Amendement nr. 2 strekt tot het invoegen van een artikel 23/1.

Amendement nr. 2 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikelen 24 tot 27

De artikelen 24 tot 27 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 27/1

Amendement nr. 3 strekt tot het invoegen van een artikel 27/1.

Op amendement nr. 3 wordt een subamendement (amendement nr. 8) voorgesteld door Willem-Frederik Schiltz, Andries Gryffroy, Valerie Taeldeman, Jos Lantmeeters, Robrecht Bothuyne en Wilfried Vandaele.

Dit subamendement verhoogt het groenestroomquotum voor de inleverronde van 31 maart 2017 naar 23 procent, maar laat het verdere pad ongemoeid. Via dit amendement wordt voorgesteld om bijkomend ook een nieuw pad vast te leggen van 20,5 procent voor de inlever rondes van 31 maart 2018 en daarna. *Willem-Frederik Schiltz* verduidelijkt dat dit past in de Europese doelstellingen van 20 procent. Hij verduidelijkt dat er aldus één jaar een inhaalbeweging zal gebeuren en daarna het pad dat Europa oplegt, namelijk 20 procent, zal worden gevolgd. Dat wordt verhoogd met 0,5 procent om de betalingslatentie te ondervangen; dat zijn quota die niet gehaald worden. Dat extraatje moet ervoor zorgen dat het percentage groene stroom zeker gehaald wordt.

Amendement nr. 8 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Amendement nr. 3, zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 27/2

Amendement nr. 4 strekt tot het invoegen van een artikel 27/2.

Amendement nr. 4 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikelen 28 tot 47

De artikelen 28 tot 47 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 48

De amendementen nr. 5, 6 en 7 strekken tot het aanpassen van de inwerking-tredingsbepalingen.

De amendementen nr. 5, 6 en 7 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

Het geamendeerde artikel 48 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

4. Verzoek tot tweede lezing

Johan Danen is, met verwijzing naar het advies van de Raad van State, van oordeel dat over de amendementen het advies van de SERV en de Minaraad zou moeten worden gevraagd. Hij vindt de behandeling overhaastig. Het gaat om heel belangrijke beslissingen die het openbaar vervoer en de gezinnen treffen en vooral vrijstelling geven aan grote bedrijven. Als de minister dan toch zo voor transparantie is, waarom die adviezen dan vermijden? Hij verzoekt dan ook tot het houden van een tweede lezing.

II. Tweede lezing

1. Toelichting door de aanvrager van de tweede lezing

Johan Danen heeft een tweede lezing gevraagd omdat hij geen antwoord had gekregen op een aantal van zijn vragen en omdat hij op een aantal hiaten is gestoten.

Vooreerst heeft hij de indruk dat de kosten op dit ogenblik nogal onevenwichtig verdeeld zijn. Gezinnen en kmo's betalen relatief veel en grote bedrijven betalen minder. Het ontwerp van decreet bevat echter geen impactanalyse.

Het is hem ook niet duidelijk welke impact de quotaverhogingen zullen hebben op het aandeel groene stroom binnen de energiemix. Deze informatie heeft men nodig om een goede beslissing te nemen rond de quotaverhogingen.

Hij kan aanvaarden dat energie-intensieve bedrijven bepaalde vrijstellingen krijgen, maar dan vindt hij het wel vreemd dat de NMBS toch de volle pot moet betalen. Hij veronderstelt dat dit te maken heeft met het feit dat de NMBS de regering niet kan chanteren dat ze uit het land zal vertrekken.

Het ontbreken van de adviezen van de SERV en van de Minaraad is een belangrijk probleem. Soms worden die instanties geraadpleegd voor vrij banale onderwerpen, maar het wordt een tendens dat de adviezen voor dergelijke belangrijke aangelegenheden ontbreken.

Deze elementen hebben hem ervan overtuigd om een tweede lezing te vragen en een aantal amendementen in te dienen.

2. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Artikelen 1 tot 3

De artikelen 1 tot 3 worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 4

Amendement nr. 9 gaat over de energiedeskundige. In het in artikel 4, 3°, voorgestelde punt 39° wil *Johan Danen* de volgende zinsnede toevoegen: „, en die erkend is als energiedeskundige door het Vlaams Energieagentschap.”. Hij verduidelijkt dat het belangrijk is om het artikel juridisch sluitend te maken. Met dit amendement wil hij immers voorkomen dat een rechtspersoon energieadvies levert of een energieprestatiecertificaat opstelt zonder over de nodige expertise te beschikken. Deze toevoeging garandeert een hoge kwaliteit van de afgeleverde adviezen en energieprestatiecertificaten. Dit is allicht ook de bedoeling van de wetgever, maar het moet ook voldoende duidelijk geformuleerd worden.

Minister *Annemie Turtelboom* stelt vast dat dit amendement overbodig is. Een energiedeskundige die niet erkend is, kan geen certificaat opstellen of ondertekenen. In theorie is het mogelijk dat een zaakvoerder die een erkende energiedeskundige is, zijn inloggegevens doorgeeft aan een werknemer, zonder achteraf nog de nodige controles te doen. Dat gebeurt echter niet in de praktijk. De werknemer kan het voorbereidende werk doen, maar de zaakvoerder ondertekent als erkende energiedeskundige. Ze deelt wel de bekommernis van Johan Danen over de bekwaamheid van de energiedeskundige.

Het amendement wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 4 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikelen 5 tot 22

De artikelen 5 tot 22 worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 23

Amendementen nr. 10 en 11 gaan over de gratis kilowattuur. *Johan Danen* vraagt om de artikelen 23 en 24 te schrappen, zodat de gratis kilowattuur in voege kan blijven. Er zijn nu al heel wat gezinnen die hun energiefactuur nog moeilijk kunnen betalen en door de verwachte prijsstijgingen zal dat probleem nog groter worden. De gratis kilowattuur kan voor bepaalde kwetsbare gezinnen het verschil maken. Groen is bereid om die maatregel volgend jaar opnieuw te evalueren, als er een impactanalyse gebeurd is. Hij kan niet akkoord gaan met de suggestie dat de gratis kilowattuur leidt tot een groter verbruik. Het energieverbruik van een gezin

zal immers steeds hoger liggen dan de gratis kilowattuur. Er zal dus een incentive blijven bestaan om zo zuinig mogelijk om te springen met energie.

Minister *Annemie Turtelboom* merkt op dat de afschaffing van de gratis kilowattuur in overeenstemming is met het regeerakkoord. Ze vindt dat men de mensen niet kan stimuleren om energie-efficiënt te werken als men te veel gratis energie geeft. Bovendien zijn het de bedrijven die daarvoor betalen. Deze regering heeft bij de energieheffing gekozen voor een selectieve korting voor echt kwetsbare groepen.

Johan Danen verduidelijkt dat zijn fractie niet noodzakelijk voor een bepaalde hoeveelheid gratis kilowattuur is. De impact van een afschaffing van deze maatregel is echter onvoldoende onderzocht. Op dit ogenblik zijn er meer dan 70.000 gezinnen die moeite hebben met het betalen van de energiefactuur. Vaak zijn dat gezinnen met kinderen, die door deze maatregel dubbel getroffen worden. Daarom stelt Groen voor om de gratis kilowattuur nu te laten bestaan en om de bestaande situatie te evalueren. Naast de energie-efficiëntiedoelstelling is er immers ook een sociale doelstelling.

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 23 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 23/1

Artikel 23/1 wordt zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 24

Amendement nr. 11 strekt samen met amendement nr. 10 tot het behoud van de gratis kilowattuur.

Amendement nr. 11 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 24 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikelen 25 tot 27

De artikelen 25 tot 27 worden zonder opmerkingen aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 27/1

Amendement nr. 12 wil het in artikel 27/1, 3°, voorgestelde punt 6° vervangen door de volgende tekst: "om de quota van de daaropvolgende jaren te kunnen bepalen, zal het Vlaams Energieagentschap tegen maart 2016 een rapport opstellen, waarin de verschillende scenario's worden geanalyseerd. Bij elk scenario zal weergegeven worden wat de impact is op de factuur van verschillende profielen, wat het effect zal zijn op de certificatenoverschotten, hoeveel groene stroom effectief zal gerealiseerd worden en of we al dan niet de doelstellingen op het vlak van hernieuwbare energie in 2020 zullen halen en de Vlaamse groenestroomdoelstellingen zullen realiseren. Op basis van dit rapport wordt een consultatieronde georganiseerd op basis waarvan een beargumenteerd voorstel wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering."

Johan Danen stelt dat tegen 2020 het aandeel van de groene stroom twintig percent zou moeten bedragen. Dat zal niet eenvoudig zijn. Door de afschaffing van de totale bandingscoëfficiënt (B_{tot}), het verhogen van vrijstellingen voor bedrijven en het verlagen van vrijstellingen voor de NMBS is het op dit ogenblik absoluut niet meer duidelijk met welk percentage hernieuwbare elektriciteitsproductie het quotum in 2020 overeenkomt. De cijfers van de voorbije jaren wijzen op een sterk tekort. De cijfers over het effectieve aandeel hernieuwbare energie moeten dus duidelijk zijn. Een verhoging van de quota moet dus in de lijn liggen van wat nodig is om de doelstellingen te halen.

Minister *Annemie Turtelboom* vindt de voorgestelde regelgeving geen optie. Dat zou er namelijk toe leiden dat men het doorrekenen van de quota en van de groenestroomcertificaten verder voor zich uitschuift. Als men in 2009 had ingegrepen, dan was er vandaag geen probleem. Vandaag bedraagt de heffing 8 euro per maand. Als men nu niets doet, dan wordt het 250 euro per jaar in 2019. Ze acht het mogelijk om de ambities inzake hernieuwbare elektriciteit te realiseren. De vorige regering hanteerde de doelstelling van 19,5 percent groene stroom. Deze regering mikt op 22,5 percent.

Amendement nr. 13 strekt ertoe in artikel 27/1 het vierde punt over de verhoogde vrijstellingen voor energie-intensieve bedrijven, te schrappen.

Groen vraagt niet dat alle vrijstellingen worden geschrapt, wel dat de oude regeling behouden blijft tot de impactanalyse afgerond is. *Johan Danen* stelt vast dat heel wat energie-intensieve bedrijven voordeel halen uit de daling van de groothandelsprijzen die het gevolg is van het groeiende aandeel groene stroom. Uit tal van studies, onder meer van de CREG, blijkt dat de daling van de groothandelsprijzen de voorbije jaren ook de kosten voor het hernieuwbare-energiebeleid heeft gecompenseerd. Bij het bepalen van de impact op de concurrentiepositie dient men ook daarmee rekening te houden. De impactanalyse mag zich niet beperken tot de concurrentiepositie van de energie-intensieve bedrijven. Ze moet ook duidelijkheid brengen over de impact van deze vrijstellingen op de energiefactuur van de verschillende groepen, op de doelstellingen rond hernieuwbare energie en over het netto-effect op de certificaatoverschotten.

Minister *Annemie Turtelboom* merkt op dat de vrijstellingen voor de zeer energie-intensieve bedrijven op hetzelfde niveau blijven. Er is alleen aan aanpassing voor de kmo's. Dat zal geen gevolgen hebben voor de gezinnen, mede omdat er op de geplande heffing geen btw verschuldigd is. Ze stelt dat men hier niet kan wachten op bijkomende studies.

Amendement nr. 14 strekt ertoe in artikel 27/1 de punten 5° en 6° te schrappen waardoor de NMBS niet van bepaalde vrijstellingen kan genieten.

Johan Danen stelt dat door de verschillende afnamepunten van afnemers die instaan voor het verzorgen van openbaar vervoer en die dus worden gebruikt voor tractiedoeleinden, niet langer samen te voegen, ze minder snel worden aanzien als een grote energiegebruiker en ze vlugger kunnen uitgesloten worden van de (verhoogde) vrijstellingen. Door deze bepaling wordt de NMBS gediscrimineerd tegenover andere energie-intensieve bedrijven. De hogere energiefactuur van de NMBS zal doorgerekend worden aan de gebruikers van het spoor en zal dus de facto opnieuw door de gezinnen worden betaald. Duurder openbaar vervoer zal ook zorgen voor minder duurzame vervoerskeuzes.

Bij dit amendement verwijst minister *Annemie Turtelboom* naar de EEAG die bepalen dat de overheid alleen vrijstellingen mag verlenen aan bedrijven die in een concurrentiële positie zitten. De Belgische bedrijven voor openbaar vervoer hebben echter nog altijd een monopoliepositie. Daarom werd de vrijstelling afgeschaft.

Johan Danen repliceert dat een vrijstelling voor de NMBS niet zou mogen van Europa omdat de NMBS geen concurrentieel bedrijf zou zijn, terwijl de NMBS wel in concurrentie zit met de andere vervoersmodi.

Amendementen nr. 12, 13 en 14 worden verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 27/1 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 27/2

Amendement nr. 15 strekt er toe artikel 27/2 te schrappen. De verantwoording is dezelfde als die voor amendement nr. 12. Groen is niet tegen vrijstellingen voor energie-intensieve bedrijven, maar vraagt een stevige motivatie.

Amendement nr. 15 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 27/2 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 28

Amendement nr. 16 strekt ertoe artikel 28 te schrappen. Johan Danen stelt dat artikel 28 voorziet in de schrapping van het tweede lid van artikel 8.7.2, §1, van het Energiedecreet, dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid geeft om een subsidieovereenkomst met resultaatsverbintenis af te sluiten met de begunstigde van de tegemoetkoming. Zo kon de regering deze bedrijven verplichten tot bepaalde energiebesparingen. Artikel 28 geeft aan grote bedrijven dus een vrijgeleide om te genieten van grote vrijstellingen zonder dat daar iets tegenover staat.

Inzake amendement nr. 16 begrijpt minister *Annemie Turtelboom* dat het probleem van Groen is dat de vrijstellingen niet gekoppeld zijn aan energie-efficiëntie. Ze stelt evenwel dat de contractuele verbintenis in die bewuste bepaling voorbijgaat aan het principe van de eenzijdigheid van subsidies. Dat kan leiden tot absurde situaties. In de steunregeling voor groene warmte worden de subsidies voor bepaalde steungerechtigden toegekend via ministerieel besluit, terwijl er voor andere een overeenkomst wordt gesloten. De Inspectie van Financiën heeft in het verleden al opmerkingen gemaakt over punt 8.7.2, §1, tweede lid. In het Rekendecreet staan de algemene regels met betrekking tot subsidies. Daarom is het aangewezen om deze bepaling hier op te heffen.

Johan Danen merkt nog op dat hij niet kan inschatten of de bepaling die men wil afschaffen in het verleden tot goede resultaten heeft geleid. Men moet echter vermijden om aan bedrijven of particulieren een blanco cheque te geven. Het lijkt hem verstandig om een bijsturingsinstrument in handen te houden.

Amendement nr. 16 wordt verworpen met 11 stemmen tegen 3.

Artikel 28 wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Artikelen 29 tot 48

De artikelen 29 tot 48 worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen tegen 3.

3. Technische correctie

De *voorzitter* stelt dat bij de interne verwijzingen van het ontwerp van decreet de nummering niet steeds correct is en vraagt de instemming van de commissie om dit aan te passen met een technische correctie in de tekst aangenomen door de commissie. De commissie heeft hiertegen geen bezwaar.

III. Eindstemming

Ter stemming gelegd, wordt het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake energie, zoals in eerste lezing door de commissie aangenomen, aangenomen met 11 stemmen tegen 3.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Johan DANEN,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

btw	belasting over de toegevoegde waarde
CO ₂	koolstofdioxide
CREG	Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas
EEAG	Energy and Environmental State aid Guidelines
EU	Europese Unie
kmo	kleine of middelgrote onderneming
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
NMBS	Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen
PV	fotovoltaïsch
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Unizo	Unie van Zelfstandige Ondernemers
VEA	Vlaams Energieagentschap
VREG	Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen aan het decreet Intergemeentelijke Samenwerking

Art. 2. Aan artikel 34 van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking wordt tussen het eerste en tweede lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Binnen de opdrachthoudende verenigingen, die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 werden aangewezen als distributienetbeheerder is evenwel uittreding ten gevolge van een gebiedsuitwisseling mogelijk mits de gemeente en de betrokken opdrachthoudende verenigingen daarmee instemmen en afspraken hebben over de modaliteiten tot uitvoering ervan.”.

Art. 3. Aan artikel 35 van hetzelfde decreet wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van voormelde bepalingen van dit artikel kan de Vlaamse Regering op verzoek van de algemene vergadering van de opdrachthoudende verenigingen, die overeenkomstig artikel 4.1.1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 werden aangewezen als distributienetbeheerder en die daartoe in de loop van het jaar 2014 of 2015 op verzoek van drie vierden van het aantal gemeenten en met een meerderheid van drie vierden van de stemmen, op basis van een omstandig verslag dat de noodzaak van het verzoek aantoonst, eenmalig en bij gemotiveerd besluit instemmen dat de einddatum van de statutaire duur verschoven wordt naar 9 november 2019.”.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het Energiedecreet van 8 mei 2009

Art. 4. In artikel 1.1.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 13°/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“13°/3 beheerder van een gesloten distributienet: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die exploitant is van een gesloten distributienet;”;

2° er wordt een punt 18°/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“18°/1/1 biogas: gas uit de anaerobe vergisting van organisch-biologische stoffen;”;

3° er wordt een punt 22°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“22°/1 B_{tot} : de totale bandingcoëfficiënt, dat is de verhouding tussen het aantal toegekende, voor de certificatenverplichting aanvaardbare groenestroomcertificaten over een periode van twaalf maanden tot en met juli van het jaar $n-2$ en de totale bruto productie van groene stroom in het Vlaamse Gewest over dezelfde periode. De bruto productie van groene stroom voor de periode van twaalf maanden tot en met juli van jaar $n-2$ wordt berekend aan de hand van de gerapporteerde

maandproductie van de productie-installaties. Voor productie-installaties waarvoor geen maandelijkse gegevens beschikbaar zijn, wordt voor de berekening van B_{tot} de productie op basis van het jaar n-3 gebruikt;”;

4° punt 39° wordt vervangen door wat volgt:

“39° energiedeskundige: de natuurlijke persoon, die onderworpen is aan het sociaal statuut van zelfstandige en die het energieprestatiecertificaat opstelt of energieadvies verstrekt, of de rechtspersoon binnen wiens organisatie het energieprestatiecertificaat opgesteld wordt of energieadvies verstrekt wordt door een zaakvoerder, bestuurder of bezoldigde werknemer;”;

5° er wordt een punt 74°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“74°/1 klantengroep: iedere groep van distributienetgebruikers die elektriciteit, aardgas of biogas injecteren en/of afnemen van het distributienet en die zich kenmerkt door het type netwerk waarop de netgebruiker is aangesloten, het type aansluiting waarover die netgebruiker beschikt, de automatische compensatie van afgenomen en geïnjecteerde elektriciteit, het jaarverbruik, of door het feit of die netgebruiker al dan niet elektriciteit of biogas injecteert op het netwerk waarop die netgebruiker is aangesloten, met dien verstande dat één netgebruiker volgens zijn toegangspunten tot verschillende klantengroepen kan behoren;”;

6° punt 76° wordt vervangen door wat volgt:

“76° kwalitatieve warmte-krachinstallatie: warmte-krachinstallatie waarvan het productieproces voldoet aan de kwaliteitsvoorwaarden die opgelegd zijn overeenkomstig artikel 7.1.2, §4;”;

7° punt 77° wordt vervangen door wat volgt:

“77° kwalitatieve warmte-krachtkoppeling: warmte-krachtkoppeling die voldoet aan de kwaliteitsvereisten, opgelegd overeenkomstig artikel 7.1.2, §4;”;

8° er wordt een punt 92°/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“92°/3 noodgroep: generatoren die uitsluitend tot bedoeling hebben om kritische belasting te voeden bij netuitval, en die verder enkel netgekoppeld worden om te testen of om een aanzienlijk of systematisch onevenwicht in de Belgische regelzone op te vangen zoals onder de tertiaire reserve omschreven in het koninklijk besluit van 19 december 2002 houdende een technisch reglement voor het beheer van het transmissienet van elektriciteit en de toegang ertoe;”;

9° er wordt een punt 115°/1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“115°/1/1 tariefdrager: objectieve, meetbare eenheid waarvoor er een distributienettarief bestaat;”.

Art. 5. In artikel 3.1.3, eerste lid, 1°, a), van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “V,” opgeheven.

Art. 6. Aan artikel 3.1.4, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011 en 14 maart 2014, wordt aan punt 12° de volgende zinsnede toegevoegd:

„, overeenkomstig de bepalingen van dit decreet;”.

Art. 7. In de plaats van artikel 4.1.22/1 van hetzelfde decreet, vernietigd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 89/2012 van 12 juli 2012, komt een nieuw artikel 4.1.22/1, dat luidt als volgt:

„Art. 4.1.22/1. De netbeheerder of zijn werkmaatschappij brengen de evenwichtsverantwoordelijken onmiddellijk op de hoogte van de onderbreking of van de beperking van de afname en injectie van de productie-eenheden, aangesloten op hun net en de modaliteiten hiervan. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen betreffende welke gegevens worden vrijgegeven en de wijze waarop deze worden vrijgegeven.”.

Art. 8. Aan titel IV, hoofdstuk I, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, wordt een afdeling XII toegevoegd, die luidt als volgt:

„Afdeling XII. Tarieven voor de aansluiting op en het gebruik van het distributienet”.

Art. 9. Aan afdeling XII van hetzelfde decreet, toegevoegd bij artikel 8, wordt een onderafdeling I toegevoegd, die luidt als volgt:

„Onderafdeling I. Toepassingsgebied”.

Art. 10. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt aan onderafdeling I, toegevoegd bij artikel 9, een artikel 4.1.29 toegevoegd, dat luidt als volgt:

„Art. 4.1.29. De aansluiting op en het gebruik van het distributienet voor de afname en/of injectie van elektriciteit, aardgas of biogas, met inbegrip van de meetdiensten en, in voorkomend geval, de ondersteunende diensten en de openbare-dienstverplichtingen, maken het voorwerp uit van gereguleerde tarieven.”.

Art. 11. Aan afdeling XII van hetzelfde decreet, toegevoegd bij artikel 8, wordt een onderafdeling II toegevoegd, die luidt als volgt:

„Onderafdeling II. Algemene bepalingen”.

Art. 12. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt aan onderafdeling II, toegevoegd bij artikel 11, een artikel 4.1.30 toegevoegd, dat luidt als volgt:

„Art. 4.1.30. §1. De VREG stelt een tariefmethodologie op en oefent zijn tariefbevoegdheid uit om aldus een stabiele en voorzienbare regulering te bevorderen die bijdraagt tot de goede werking van de vrijgemaakte markt en die de distributienetbeheerders in staat stelt de noodzakelijke investeringen in hun distributienetten uit te voeren.

§2. De VREG oefent zijn tariefbevoegdheid uit, rekening houdend met het algemene energiebeleid zoals gedefinieerd op Europees, federaal en gewestelijk niveau.

§3. De VREG motiveert volledig en op omstandige wijze zijn tariefbeslissingen, zowel op het vlak van de tariefmethodologieën als op het vlak van de tarieven. Indien een beslissing op economische of technische overwegingen steunt, maakt de motivering melding van alle elementen die de beslissing rechtvaardigen. Indien

deze beslissingen op een vergelijking steunen, omvat de motivering alle gegevens die in aanmerking werden genomen om deze vergelijking te maken.

§4. De tarieven die van toepassing zijn, kunnen niet met terugwerkende kracht worden aangepast, zonder echter afbreuk te doen aan de verrekening van de saldi, of de compensatiemaatregelen na voorlopige tarieven.”.

Art. 13. Aan afdeling XII van hetzelfde decreet, toegevoegd bij artikel 8, wordt een onderafdeling III toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling III. Procedure voor het opstellen van de tariefmethodologie”.

Art. 14. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt aan onderafdeling III, toegevoegd bij artikel 13, een artikel 4.1.31 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.31. §1. Na gestructureerd, gedocumenteerd en transparant overleg met de distributienetbeheerders, werkt de VREG het ontwerp van tariefmethodologie uit die deze distributienetbeheerders moeten gebruiken voor het opstellen van hun tariefvoorstellen.

De overlegprocedure, vermeld in het eerste lid, komt tot stand met akkoord van en in samenspraak met de distributienetbeheerders. Bij gebrek aan een akkoord tussen de VREG en de distributienetbeheerders over de overlegprocedure, wordt het overleg ten minste gehouden als volgt:

- 1° de VREG stuurt de oproeping voor de overlegvergadering naar de distributienetbeheerders. De VREG maakt die oproeping minstens acht kalenderdagen vóór de vergadering in kwestie op zijn website bekend alsook de documentatie met betrekking tot de agendapunten van die overlegvergadering. De oproeping vermeldt de plaats, de datum en het uur van de overlegvergadering, alsook de agendapunten;
- 2° na de overlegvergadering stelt de VREG een ontwerp van proces-verbaal op van de overlegvergadering waarin de argumenten van de verschillende partijen worden opgenomen, alsook de vastgestelde punten waarover wel of geen overeenstemming bestaat. De VREG zendt dat verslag ter goedkeuring over aan de aanwezige partijen binnen acht kalenderdagen na de overlegvergadering.

§2. De VREG organiseert een openbare raadpleging over het ontwerp van tariefmethodologie. Tijdens die raadpleging krijgen alle belanghebbenden gedurende minstens vijfenveertig kalenderdagen de tijd om hun opmerkingen aan de VREG te bezorgen. Na afloop van die periode publiceert de VREG daarover binnen vijfenveertig kalenderdagen een gemotiveerd consultatieverslag.

§3. Na het volgen van de procedure, vermeld in paragraaf 1 en 2, stelt de VREG de tariefmethodologie vast. Onverminderd de toepassing van de algemene boekhoudkundige normen en regels, preciseert die tariefmethodologie onder andere:

- 1° de definitie van de kostencategorieën;
- 2° de algemene tariefstructuur, tariefdragers en de klantengroepen.

§4. Met inachtneming van de vertrouwelijkheid van informatie met een persoonlijk karakter of commercieel gevoelige informatie met betrekking tot de distributienetbeheerders, leveranciers of de netgebruikers publiceert de VREG op zijn website de toepasselijke tariefmethodologie, het geheel van de stukken met betrekking tot het overleg met de distributienetbeheerders, het gemotiveerd consultatieverslag, en alle documenten die nuttig worden geacht voor de motivering van de beslissing van de VREG over de tariefmethodologie.”.

Art. 15. Aan afdeling XII van hetzelfde decreet, toegevoegd bij artikel 8, wordt een onderafdeling IV toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling IV. Richtsnoeren voor het opstellen van de tariefmethodologie”.

Art. 16. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt aan onderafdeling IV, toegevoegd bij artikel 15, een artikel 4.1.32 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.32. §1. De VREG stelt de tariefmethodologie op met inachtneming van de volgende richtsnoeren:

- 1° de tariefmethodologie is volledig en transparant, zodat het voor de distributienetbeheerders mogelijk is om hun tariefvoorstellen op basis van de tariefmethodologie op te stellen. Ze bevat de elementen die verplicht zijn in het tariefvoorstel. Ze definieert rapporteringsmodellen die de distributienetbeheerders moeten gebruiken;
- 2° onverminderd de mogelijkheid om conform artikel 4.1.33, §4, de tariefmethodologie tussentijds te herzien, stelt de tariefmethodologie het aantal jaren vast van de reguleringsperiode die aanvangt op 1 januari van het jaar dat volgt op het jaar waarin de VREG de tariefmethodologie heeft vastgesteld;
- 3° de criteria voor de verwerping van kosten zijn niet-discriminerend en transparant;
- 4° de tarieven zijn niet-discriminerend en proportioneel;
- 5° de tarieven zijn een afspiegeling van de werkelijk gemaakte kosten, voor zover deze overeenkomen met die van een efficiënte en structureel vergelijkbare distributienetbeheerder;
- 6° de tarieven strekken ertoe een juist evenwicht te bieden tussen de kwaliteit van de gepresteerde diensten en de prijzen die door de netgebruikers worden gedragen;
- 7° de verschillende tarieven worden gevormd op basis van een uniforme structuur op het grondgebied dat de distributienetbeheerder beheert;
- 8° in geval van fusie of wijzigingen van distributienetbeheerders kunnen tot het einde van de op het moment van die fusie of van die wijzigingen lopende evenals de daaropvolgende reguleringsperiode in elke geografische zone verschillende tarieven verder worden toegepast;
- 9° de vergoeding van in de gereguleerde activa geïnvesteerde kapitalen moet de distributienetbeheerder toelaten om de noodzakelijke investeringen te doen voor de uitoefening van zijn opdrachten en maakt een toegang tot kapitaal mogelijk;
- 10° de kosten voor de openbardienstverplichtingen die worden opgelegd door of krachtens het decreet, en die niet worden gefinancierd door belastingen, taken, subsidies, bijdragen en heffingen, worden op een transparante en niet-discriminerende wijze verrekend in de tarieven na controle door de VREG;
- 11° de tariefmethodologie bepaalt de nadere regels voor de integratie en controle van de gestrande kosten, die bestaan uit de lasten voor het niet-gekapitaliseerde aanvullend pensioen of het pensioen van de publieke sector, die worden betaald aan personeelsleden die een gereguleerde distributieactiviteit hebben verricht, die verschuldigd zijn krachtens statuten, collectieve arbeidsovereenkomsten of andere voldoende geformaliseerde overeenkomsten, die werden goedgekeurd vóór 30 april 1999, of die worden betaald aan hun rechthebbenden of vergoed aan hun werkgever door een distributienetbeheerder, die in de tarieven kunnen worden opgenomen;
- 12° de tariefmethodologie bepaalt de wijze van vaststelling van de positieve of negatieve saldi van de kosten, vermeld in 10° en 11°, en andere kosten of inkomsten die worden gerecupereerd of teruggegeven via de tarieven;

- 13° de productiviteitsinspanningen die aan de distributienetbeheerders worden opgelegd mogen op korte en op lange termijn noch de veiligheid van personen en goederen noch de continuïteit van de levering in het gedrang brengen;
- 14° de kruissubsidiëring tussen gereguleerde en niet-gereguleerde activiteiten is niet toegestaan;
- 15° de tariefmethodologie moedigt de distributienetbeheerders aan om hun efficiëntie te verbeteren, de integratie van de markt en de bevoorradingszekerheid te bevorderen en aan onderzoek en ontwikkeling te doen die nodig zijn voor hun activiteiten. Daarbij wordt onder andere rekening gehouden met de uitvoering van hun investeringsplannen;
- 16° de structuur van de tarieven bevordert het rationeel gebruik van energie en het rationeel gebruik van de infrastructuur;
- 17° de tarieven zijn een realistische weergave van de kostenvoordelen die kunnen voortvloeien uit de aansluiting op en het gebruik van het distributienet door installaties die gebruikmaken van hernieuwbare-energiebronnen en gedistribueerde opwekking;
- 18° de tarieven weerspiegelen de kostenbesparingen in distributienetten die worden behaald vanuit maatregelen die passen binnen het vraagzijdebeheer en kunnen een dynamische prijsstelling voor afnemers ondersteunen;
- 19° de tarieven bevatten geen prikkels die de algehele efficiëntie, inclusief de energie-efficiëntie, aantasten van de productie, de distributie en de levering van elektriciteit of die de marktdeelnemers van de vraagrespons in verband met balancerings- en nevendiensten kunnen belemmeren. De tarieven geven wel prikkels voor de deelname van vraagzijdemiddelen aan het aanbod op georganiseerde elektriciteitsmarkten en voor de levering van ondersteunende diensten;
- 20° de tarieven beletten netbeheerders of energiedetailhandelaren niet systeemdiensten beschikbaar te stellen voor vraagresponsmaatregelen, vraagzijdebeheer en gedistribueerde opwekking op georganiseerde elektriciteitsmarkten, met name:
 - a) verschuiven van de belasting van piekperioden naar dalperioden omdat de eindafnemer rekening houdt met de beschikbaarheid van hernieuwbare energie, energie uit warmte-krachtkoppeling en verspreide opwekking;
 - b) energiebesparing vanuit de vraagrespons van verspreide verbruikers door aggregatoren;
 - c) vermindering van de vraag resulterend uit energie-efficiëntiemaatregelen die door aanbieders van energiediensten met inbegrip van bedrijven die energiediensten leveren, zijn genomen;
 - d) de aansluiting op en verdeling van opwekkingsbronnen op lagere spanningsniveaus;
 - e) de aansluiting van opwekkingsbronnen vanuit een locatie dichterbij het verbruik;
 - f) energieopslag;
- 21° bij de invoering van een capaciteitstarief houden de tarieven rekening met regionaal objectieveerbare verschillen.

§2. De VREG kan de kosten van de distributienetbeheerders controleren en in voorkomend geval verwerpen, in het licht van de toepasselijke wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen, en van de beoordelingscriteria, vermeld in paragraaf 1, 3°.

Art. 17. Aan afdeling XII van hetzelfde decreet, toegevoegd bij artikel 8, wordt een onderafdeling V toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling V. Procedure voor het indienen en goedkeuren van de tariefvoorstellen”.

Art. 18. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt aan onderafdeling V, toegevoegd bij artikel 17, een artikel 4.1.33 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 4.1.33. §1. De distributienetbeheerders stellen hun tariefvoorstellen op met inachtneming van de tariefmethodologie en dienen die in bij de VREG, met inachtneming van de indienings- en goedkeuringsprocedure voor de tariefvoorstellen.

§2. De VREG onderzoekt het tariefvoorstel, beslist over de goedkeuring ervan en deelt zijn gemotiveerde beslissing mee aan de distributienetbeheerder met inachtneming van de indienings- en goedkeuringsprocedure voor de tariefvoorstellen.

§3. De VREG stelt de indienings- en goedkeuringsprocedure voor de tariefvoorstellen op met akkoord van en in samenspraak met de distributienetbeheerders. Bij gebrek aan een akkoord is de procedure als volgt:

- 1° de distributienetbeheerder dient binnen dertig kalenderdagen op voorstel van de VREG zijn tariefvoorstel in voor het volgende jaar in de vorm van het rapporteringsmodel dat de VREG vaststelt overeenkomstig artikel 4.1.32, §1, 1°;
- 2° de distributienetbeheerder bezorgt het tariefvoorstel in één exemplaar met een aangetekende brief aan de VREG of geeft het af tegen ontvangstbewijs. De distributienetbeheerder bezorgt tegelijk een elektronische versie van het tariefvoorstel dat de VREG kan bewerken;
- 3° binnen vijftien kalenderdagen na de ontvangst van het tariefvoorstel bevestigt de VREG aan de distributienetbeheerder met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs, alsook per e-mail, dat het dossier volledig is of bezorgt de distributienetbeheerder een lijst van aanvullende inlichtingen of vragen die de distributienetbeheerder moet verstrekken of beantwoorden. Binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst van de voormelde lijst, verstrekt de distributienetbeheerder de gevraagde aanvullende inlichtingen, antwoorden en, in voorkomend geval, een aangepast tariefvoorstel met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs, en tegelijk op elektronische wijze aan de VREG. De onder dit punt vermelde procedure tot bekomen van bijkomende inlichtingen kan herhaald worden indien de VREG dit nuttig acht;
- 4° binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst van het tariefvoorstel, vermeld in punt 2°, of, in voorkomend geval, binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst van de laatste antwoorden en de laatste aanvullende inlichtingen en, in voorkomend geval, een aangepast tariefvoorstel, van de distributienetbeheerder, vermeld in punt 3°, brengt de VREG de distributienetbeheerder met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs, en tegelijk op elektronische wijze op de hoogte van zijn ontwerp van beslissing over het tariefvoorstel in kwestie. Ingeval de VREG in zijn ontwerp beslist tot weigering van het tariefvoorstel geeft de VREG op gemotiveerde wijze aan welke punten de distributienetbeheerder moet aanpassen overeenkomstig de tariefmethodologie om een beslissing tot goedkeuring van de VREG te verkrijgen;
- 5° als de VREG een ontwerp van beslissing tot weigering van het tariefvoorstel aan de distributienetbeheerder bezorgt, kan de distributienetbeheerder binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst van dat ontwerp van beslissing zijn bezwaren daarover meedelen aan de VREG. Die bezwaren worden afgegeven tegen ontvangstbewijs of met een aangetekende brief verzonden aan de VREG, en tegelijk op elektronische wijze. De distributienetbeheerder kan binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst van het ontwerp van beslissing tot weigering van het tariefvoorstel, zijn aangepaste tariefvoorstel in één exemplaar met een aangetekende brief of door afgifte met ontvangstbewijs aan de VREG bezorgen. De distributienetbeheerder bezorgt tegelijk een elektronische kopie aan de VREG. Binnen vijftien kalenderdagen nadat de VREG het ontwerp van de beslissing over het tariefvoorstel of, in voorkomend geval, binnen vijftien kalenderdagen na ontvangst van de bezwaren en in voorkomend geval het aangepaste tariefvoorstel, heeft verzonden, brengt de VREG de distributienet-

beheerder met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs, alsook elektronisch, op de hoogte van zijn beslissing tot goedkeuring of weigering van het in voorkomend geval aangepaste tariefvoorstel;

- 6° als de distributienetbeheerder zijn verplichtingen niet nakomt binnen de termijnen, vermeld in de punten 1° tot 5°, of als de VREG een beslissing heeft genomen tot weigering van het tariefvoorstel of tot weigering van het aangepaste tariefvoorstel, zijn voorlopige tarieven die de VREG oplegt, van kracht, tot de distributienetbeheerder zijn verplichtingen, vermeld in de punten 1° tot 5°, alsnog is nagekomen, tot alle rechtsmiddelen van de distributienetbeheerder of van de VREG zijn uitgeput, of tot over de twistpunten tussen de VREG en de distributienetbeheerder een akkoord wordt bereikt. De VREG is bevoegd om te besluiten tot passende compenserende maatregelen als de definitieve tarieven afwijken van de voorlopige tarieven.

§4. Onverminderd de mogelijkheid van de VREG om de tariefmethodologie of de tarieven gedurende de reguleringsperiode te allen tijde en in afwijking van de termijnen uit de procedure, vermeld in paragraaf 3, op eigen initiatief te wijzigen, kan een distributienetbeheerder, voor zover dat strikt noodzakelijk wordt geacht, binnen de reguleringsperiode een gemotiveerde vraag tot herziening van zijn tarieven voor de komende jaren van die tariefmethode ter goedkeuring voorleggen aan de VREG. Het gemotiveerd verzoek tot herziening van de tarieven houdt rekening met de tariefmethodologie, zonder de integriteit van de bestaande tariefstructuur te wijzigen. Het gemotiveerd verzoek tot herziening van de tarieven wordt door de distributienetbeheerder ingediend en door de VREG behandeld overeenkomstig de geldende procedure, vermeld in paragraaf 3.

§5. Met inachtneming van de vertrouwelijkheid van informatie met een persoonlijk karakter of van commercieel gevoelige informatie met betrekking tot de distributienetbeheerders, leveranciers of de netgebruikers publiceert de VREG op zijn website, op een transparante wijze, de stand van zaken van de goedkeuringsprocedure van de tariefvoorstellen, de ontwerpen van tarifaire beslissingen en, in voorkomend geval, de goedgekeurde tariefvoorstellen die de distributienetbeheerders hebben ingediend.

De VREG publiceert de tarieven en hun motivering binnen drie werkdagen na hun goedkeuring op zijn website. De VREG houdt rekening met een redelijke implementatietermijn voor de leveranciers.

§6. De distributienetbeheerders delen zo spoedig mogelijk aan hun toegangshouders de tarieven mee die ze moeten toepassen en stellen ze ter beschikking van alle personen die hierom verzoeken. Ze publiceren die tarieven ook zo spoedig mogelijk op hun website, samen met een berekeningsmodule die de praktische toepassing ervan preciseert.”

Art. 19. Aan afdeling XII van hetzelfde decreet, toegevoegd bij artikel 8, wordt een onderafdeling VI toegevoegd, die luidt als volgt:

“Onderafdeling VI. Beroepsprocedure tegen beslissingen van de VREG met betrekking tot de tarieven”.

Art. 20. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt aan onderafdeling VI, toegevoegd bij artikel 19, een artikel 4.1.34 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.1.34. Tegen de beslissingen die de VREG met toepassing van titel IV, hoofdstuk I, afdeling XII, heeft genomen, kan door iedere persoon die een belang aan toont, beroep aangetekend worden voor het Hof van Beroep te Brussel, dat zetelt zoals in kort geding.

Het Hof van Beroep kan op verzoek van een partij of op eigen initiatief oordelen dat de rechtsgevolgen van de geheel of gedeeltelijk vernietigde beslissing geheel of gedeeltelijk in stand blijven of voorlopig in stand blijven voor een termijn die het bepaalt. Deze maatregel kan evenwel enkel worden bevolen om uitzonderlijke redenen die een aantasting van het legaliteitsbeginsel rechtvaardigen, bij een met bijzondere redenen omklede beslissing en na een tegensprekelijk debat. Deze beslissing moet ook rekening houden met de belangen van derden.”

Art. 21. In artikel 4.2.1 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De VREG stelt, na voorafgaandelijk stakeholdersoverleg, een ontwerp van technisch reglement op voor het beheer van het elektriciteitsdistributienet, het aardgasdistributienet en het plaatselijk vervoernet van elektriciteit. Dit ontwerp van reglement wordt vervolgens ter consultatie aan de marktpartijen voorgelegd.”;

2° in paragraaf 2 worden in punt 2° na de woorden “met in begrip van” en voor het woord “aggregatoren” de woorden “exploitanten van noodgroepen,” ingevoegd;

3° in paragraaf 3 wordt het woord “nodige” vervangen door het woord “gevraagde”;

4° aan paragraaf 3 wordt een lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De technische reglementen treden pas in werking na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.”.

Art. 22. Aan titel IV, hoofdstuk VI, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, wordt een artikel 4.6.10 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 4.6.10. Iedere beheerder van een gesloten distributienet past voor de aansluiting, het gebruik en de ondersteunende diensten die van toepassing zijn op dat net, tarieven toe die in overeenstemming zijn met de volgende richtsnoeren:

- 1° de tarieven zijn niet-discriminerend, gebaseerd op de kosten en een redelijke winstmarge;
- 2° de tarieven zijn transparant voor de gebruiker van een gesloten distributienet;
- 3° het tarief dat de beheerder van een gesloten distributienet op de gebruikers van dat net toepast, omvat de kosten voor aansluiting, gebruik en ondersteunende diensten, alsook in voorkomend geval, de kosten die verband houden met de extra lasten die het gesloten distributienet moet dragen om het transmissie- of distributienet of het plaatselijk vervoersnet voor elektriciteit waarop hij aangesloten is te gebruiken;
- 4° de beheerder van het gesloten distributienet kiest de afschrijvingstermijnen en de winstmarges gekozen binnen de marges tussen de waarden die hij toepast in zijn belangrijkste bedrijfssector en de marges die in de distributienetten worden toegepast;
- 5° de tarieven zijn, wat de aansluiting, de versterking ervan en de vernieuwing van de uitrusting van het net betreft, afhankelijk van de mate van socialisering of individualisering van de investeringen die eigen zijn aan de locatie, rekening houdend met het aantal gebruikers van het gesloten distributienet.”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, wordt titel V, die bestaat uit artikel 5.1.1, opgeheven.

Art. 24. In artikel 7.1.1, §1, van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het vijfde lid worden de woorden “zoals bepaald in artikel 7.1.10, §2” opgeheven;
- 2° het zevende, achtste en negende lid worden opgeheven.

Art. 25. In artikel 6.1.1, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “behalve voor de gratis hoeveelheid elektriciteit, vermeld in artikel 5.1.1” opgeheven.

Art. 26. In artikel 7.1.4/1 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012 en gewijzigd bij het decreet van 28 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, derde lid, wordt de zin “Die berekening wordt uitgevoerd voor projecten met startdatum tijdens de volgende drie kalenderjaren.” opgeheven;
- 2° paragraaf 2 wordt opgeheven;
- 3° in paragraaf 4, vierde lid, wordt het woord “bandingfactor” vervangen door het woord “bandingfactoren”.

Art. 27. Aan artikel 7.1.6, §2, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf het jaar 2015 verrekenen de netbeheerders, met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid, jaarlijks in het jaar n onderling de kosten van de verplichting, vermeld in paragraaf 1, in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar n-1.”

Art. 28. Aan artikel 7.1.7, §2, van hetzelfde decreet wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Vanaf het jaar 2015 verrekenen de netbeheerders, met uitzondering van de netbeheerder die overeenkomstig de federale Elektriciteitswet ook als transmissienetbeheerder is aangeduid, jaarlijks in het jaar n onderling de kosten van de verplichting, vermeld in paragraaf 1, in verhouding tot de hoeveelheden verdeelde elektriciteit in het jaar n-1.”

Art. 29. In artikel 7.1.10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 28 juni 2012 en 28 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 2, tweede lid, worden in de formule de woorden “x B_{tot} ” opgeheven;
- 2° in paragraaf 2, tweede lid, worden de zinnen “ B_{tot} gelijk is aan de totale bandingcoëfficiënt: de verhouding tussen het aantal toegekende, voor de certificatenverplichting aanvaardbare groenestroomcertificaten over een periode van 12 maanden tot en met juli van jaar n-2 en de totale bruto productie van groene stroom in het Vlaamse Gewest over dezelfde periode. De bruto productie van groene stroom voor de periode van 12 maanden tot en met juli van jaar n-2 wordt berekend aan de hand van de gerapporteerde maandproductie van de productie-installaties. Voor productie-installaties waarvoor geen maandelijkse gegevens beschikbaar zijn, wordt voor de berekening van B_{tot} de productie op basis van jaar n-3 gebruikt.” opgeheven;

3° in paragraaf 2, tweede lid, worden de punten 5° tot en met 9° vervangen door de punten 5° en 6°, die luiden als volgt:

“5° 0,23 in 2017;

6° 0,205 in 2018 en daarna;”;

4° in paragraaf 3 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“In afwijking van paragraaf 2 wordt Ev vanaf 31 maart 2017 verminderd met de volgende hoeveelheden:

1° voor de afname tussen 1000 MWh en 20.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 47% van die afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was. Die vermindering geldt alleen voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen), code 46391, code 52100 of code 52241;

2° voor de afname tussen 20.000 MWh en 100.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 80% van die afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;

3° voor de afname tussen 100.000 MWh en 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 80% van die afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;

4° voor de afname boven 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 98% van die afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;

5° de hoeveelheid elektriciteit waarvoor grote verbruikers of gegroepeerde verbruikers met een totaal verbruik van meer dan 5 GWh in naam van de certificaatplichtige groenestroomcertificaten hebben ingediend.”;

5° in paragraaf 3 wordt het derde lid opgeheven;

6° aan paragraaf 3 wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het derde en vierde lid wordt het geheel van afnemers die instaan voor het verzorgen van openbaar vervoer niet als één afnamepunt beschouwd.”;

7° er wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/1. Het op ondernemingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie ontstane kosten wordt beperkt tot 4% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming. Voor bedrijven met een elektriciteitsintensiteit van ten minste 20% wordt dit beperkt tot 0,5% van de bruto toegevoegde waarde van de betrokken onderneming.

De Vlaamse Regering bepaalt de te volgen procedures, alsmede de modaliteiten en voorwaarden waaraan moet worden voldaan voor het verkrijgen van deze vermindering.”.

Art. 30. In artikel 7.1.11, §2/1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 8 juli 2011, 28 juni 2012 en 28 juni 2013, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"In afwijking van paragraaf 2 wordt Ev vanaf 31 maart 2017 verminderd met de volgende hoeveelheden:

- 1° voor de afname tussen 1000 MWh en 5000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 47% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was. De vermindering geldt enkel voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen), code 46391 of code 52100 of code 52241;
- 2° voor de afname tussen 5000 MWh en 20.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 47% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was. De vermindering geldt enkel voor bedrijfsvestigingen waarvan de hoofdactiviteit behoort tot NACE-BEL 2008 code 05 tot en met 33 (industrie en winning van delfstoffen), code 46391 of code 52100 of code 52241;
- 3° voor de afname tussen 20.000 MWh en 100.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 50% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 4° voor de afname tussen 100.000 MWh en 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 80% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was;
- 5° voor de afname boven 250.000 MWh elektriciteit in het jaar n-1 op een bepaald afnamepunt, 85% van deze afnameschijf, uitgedrukt in MWh, naar rato van de hoeveelheid elektriciteit die werd afgenomen op het afnamepunt gedurende de periode in het jaar n-1 waarin de betrokken persoon toegangshouder was."

Art. 31. In artikel 8.7.2, §1, van hetzelfde decreet wordt het tweede lid opgeheven.

Art. 32. Aan artikel 11.1.14, §2, vierde lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011, 28 juni 2013, 14 maart 2014 en 25 april 2014, worden de volgende zinnen toegevoegd:

"De netbeheerder of zijn werkmaatschappij heeft in het kader van de uitvoering van de hun door of krachtens dit decreet opgelegde openbaredienstverplichtingen toegang tot de energieprestatiedatabank. De Vlaamse Regering bepaalt nadere voorwaarden betreffende welke gegevens worden vrijgegeven en de wijze waarop deze worden vrijgegeven."

Art. 33. In artikel 11.2.2 van hetzelfde decreet worden de woorden "eigenaar van een gebouw" telkens vervangen door de woorden "de personen".

Art. 34. Aan artikel 11.2.3, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 15 november 2011, 28 juni 2013 en 14 maart 2014, worden de volgende zinnen toegevoegd:

“De netbeheerder of zijn werkmaatschappij heeft in het kader van de uitvoering van de hun door of krachtens dit decreet opgelegde openbardienstverplichtingen toegang tot de energieprestatiecertificatendatabank. De Vlaamse Regering bepaalt nadere voorwaarden betreffende welke gegevens worden vrijgegeven en de wijze waarop deze worden vrijgegeven.”.

Art. 35. Aan titel XII, hoofdstuk II, van hetzelfde decreet wordt een artikel 12.2.3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 12.2.3. De Vlaamse Regering kan verplichtingen opleggen aan de overheidsdiensten en instellingen, die aan een groot aantal personen overheidsdiensten verstrekken en die derhalve vaak door het grote publiek bezocht worden, om het Vlaams Energieagentschap accurate, volledige en consistente mededeling te doen betreffende de uitvoering van de verplichtingen, vermeld in artikel 11.2.1, §2. De Vlaamse Regering bepaalt de rapporteringstermijn en -wijze van de te verstrekken gegevens.”.

Art. 36. Artikel 13.1.1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 13.1.1. §1. Tenzij dit decreet in een specifieke toezichthouder voorziet, worden de ambtenaren die bevoegd zijn om toezicht uit te oefenen op de naleving van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan en om de niet-naleving hiervan vast te stellen in een verslag van vaststelling, aangeduid door de Vlaamse Regering.

§2. De Vlaamse Regering wijst de bepalingen van dit decreet aan waarvoor de ambtenaren, vermeld in paragraaf 1, bevoegd zijn.

§3. Bij het uitvoeren van hun toezichtstaak kunnen de ambtenaren, vermeld in paragraaf 1, ter plaatse inzage vorderen en een kosteloze kopie maken en meenemen van alle daarvoor noodzakelijke zakelijke documenten en andere zakelijke informatiedragers. Zij kunnen zich daarbij laten bijstaan door personen die zij daartoe hebben aangewezen op grond van hun deskundigheid. Om alle nodige vaststellingen te verrichten, hebben de genoemde ambtenaren toegang tot de terreinen en de gebouwen. De ambtenaren, vermeld in paragraaf 1, kunnen bijstand vorderen van de politie bij de uitoefening van hun toezichtstaak. Ze kunnen eveneens monsters nemen en vaststellingen doen met audiovisuele middelen.

Tot de gebouwen hebben ze echter alleen toegang als ze aan een van de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ze hebben de voorafgaande en schriftelijke toestemming van de bewoner gekregen;
- 2° ze werden ertoe voorafgaandelijk en schriftelijk gemachtigd door de politierechter.”.

Art. 37. In artikel 13.1.2, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in het tweede lid wordt de zinsnede “V,” opgeheven;
- 2° in het tweede lid worden de woorden “de bewoonde lokalen” vervangen door “gebouwen”.

Art. 38. In artikel 13.1.4 van hetzelfde decreet worden de woorden “de bewoonde lokalen” vervangen door het woord “gebouwen”.

Art. 39. In artikel 13.1.5 van hetzelfde decreet worden de woorden “de bewoonde lokalen” vervangen door het woord “gebouwen”.

Art. 40. In artikel 13.4.2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1 worden tussen de woorden “artikel 12.2.1” en de woorden “opgelegde eisen” de woorden “en artikel 12.2.3” ingevoegd;
- 2° in paragraaf 2 worden de woorden “artikel 12.2.1, tweede lid” vervangen door de woorden “artikel 12.2.1 en artikel 12.2.3”.

Art. 41. In artikel 13.4.4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 juni 2013, wordt paragraaf 4 opgeheven.

Art. 42. In artikel 13.4.9, §2, van hetzelfde decreet wordt het eerste lid opgeheven.

Art. 43. In artikel 13.4.10 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 november 2011 en 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt het bedrag “500 euro” vervangen door het bedrag “250 euro”;
- 2° in paragraaf 1, eerste lid, wordt de zinsnede “, afhankelijk van het type gebouw, het beschermde volume of de bruikbare vloeroppervlakte” opgeheven;
- 3° in paragraaf 1, tweede lid, wordt tussen de zinsnede “de eigenaar of gebruiker van het gebouw” en de zin “De kosten voor de opmaak van het energieprestatiecertificaat vallen volledig ten laste van de energiedeskundige.” de zin “Indien het gebouw wordt verhuurd, dan bezorgt de eigenaar tevens een kopie van het nieuwe energieprestatiecertificaat aan de huurder.” ingevoegd;
- 4° in paragraaf 1, derde lid, worden de woorden “een administratieve geldboete op van 500 euro” vervangen door de woorden “de energiedeskundige een administratieve geldboete op in de vorm van een dwangsom. Die bedraagt 10 euro per kalenderdag dat de vastgelegde termijn wordt overschreden”;
- 5° in paragraaf 2 wordt de zinsnede “, afhankelijk van het type gebouw, het beschermde volume of de bruikbare vloeroppervlakte” opgeheven;
- 6° in paragraaf 3, eerste lid, wordt de zinsnede “, afhankelijk van het type gebouw, het beschermde volume of de bruikbare vloeroppervlakte” opgeheven;
- 7° in paragraaf 3/1, eerste lid, wordt het bedrag “500 euro” vervangen door het bedrag “250 euro”;
- 8° in paragraaf 3/1, eerste lid, wordt de zinsnede “, afhankelijk van het type gebouw, het beschermde volume of de bruikbare vloeroppervlakte” opgeheven;

9° een paragraaf 3/2 wordt ingevoegd, die luidt als volgt:

“§3/2. Indien blijkt dat de instrumenterende ambtenaar of een derde de hem op grond van artikel 11.2.2, §3, opgelegde verplichtingen niet heeft nageleefd, en de betrokkene werd gehoord of naar behoren opgeroepen, dan kan het Vlaams Energieagentschap hem een administratieve geldboete opleggen die niet lager is dan 250 euro en niet hoger dan 5000 euro.”;

10° paragraaf 4, eerste lid, wordt opgeheven.

Art. 44. In artikel 14.2.2, §3, tweede lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, vervangen bij het decreet van 19 december 2014, wordt de datum “30 maart” vervangen door de datum “1 juli”.

Art. 45. In hoofdstuk III van titel XV van hetzelfde decreet worden een artikel 15.3.5/7 en 15.3.5/8 ingevoegd, die luiden als volgt:

“Art. 15.3.5/7. Netgebruikers, aangesloten op het distributienet, die tussen 1 januari 2015 en 1 oktober 2015 getroffen werden door een langdurige stroomonderbreking, vermeld in artikel 4.1.11/5, kunnen in afwijking van artikel 4.1.11/5, §3, op straffe van onontvankelijkheid, nog een aanvraag tot schadevergoeding indienen gedurende dertig kalenderdagen volgende op de inwerkingtreding van dit artikel. De door de Vlaamse Regering op grond van artikel 4.1.11/5, §4, derde lid, vastgestelde voorwaarden en procedures zijn van overeenkomstige toepassing.

Art. 15.3.5/8. Afnemers waarvan de gratis hoeveelheid elektriciteit nog niet werd toegekend voor het leveringsjaar 2015 en de afnemers waarvan de gratis hoeveelheid elektriciteit niet correct is toegekend op hun afrekeningsfactuur hebben nog steeds recht op de toekenning van de gratis hoeveelheid elektriciteit. Dit recht houdt op te bestaan indien de afnemer niet binnen een termijn van twee jaar na de afrekeningsfactuur waarop de gratis hoeveelheid elektriciteit normaal gezien moest toegekend worden, aan zijn leverancier kenbaar heeft gemaakt dat de toegekende gratis hoeveelheid elektriciteit op deze afrekeningsfactuur niet correct of niet toegekend is. In afwijking van artikel 6.1.1, tweede lid, zijn de kosten voor de levering van deze gratis elektriciteit ten laste van alle afnemers.

De VREG ziet toe op de correcte naleving van deze overgangsbepaling.”.

Hoofdstuk 4. Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 46. Aan artikel 605quater van het Gerechtelijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 juli 2005, wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° artikel 4.1.34 van het Energiedecreet van 8 mei 2009.”.

Hoofdstuk 5. Opheffings- en slotbepalingen

Art. 47. In de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen worden de volgende artikelen opgeheven:

- 1° artikel 15/5ter, het laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2013;
- 2° artikel 15/5quater en 15/5quinquies, §2, het laatst gewijzigd bij de wet van 8 januari 2012, in de mate dat deze artikelen de gasdistributie betreffen;
- 3° artikel 15/9bis, §3, ingevoegd bij de wet van 8 januari 2012, in de mate dat dit artikel gesloten distributienetten betreft.

Art. 48. In de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt worden de volgende artikelen opgeheven:

- 1° artikel 12bis, het laatst gewijzigd bij de wet van 26 december 2013;
- 2° artikel 12ter, het laatst gewijzigd bij de wet van 8 januari 2012, in de mate dat dit artikel de elektriciteitsdistributie betreft;
- 3° artikel 12quater, §2, het laatst gewijzigd bij de wet van 25 augustus 2012, in de mate dat dit artikel de elektriciteitsdistributie betreft;
- 4° artikel 18bis, §3, het laatst gewijzigd bij de wet van 8 mei 2014, in de mate dat dit artikel gesloten distributienetten betreft.

Art. 49. Artikel 8.2.2 van het Energiedecreet van 8 mei 2009, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, treedt buiten werking op 31 december 2017.

Art. 50. In artikel 108, laatste streepje, van het decreet van 19 december 2014 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2015 worden de woorden “en buiten werking treedt op 31 december 2015” opgeheven.

Art. 51. Dit decreet treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, behoudens:

- 1° artikel 4, 4°, dat in werking treedt op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum;
- 2° artikel 5, 23, 24, 2°, 25 en 37, 1°, die in werking treden op 1 januari 2016;
- 3° artikel 29, 1°, 4°, 5°, 6° en 7°, en artikel 30, die voor het eerst van toepassing zijn voor de inleveringsronde die eindigt op 31 maart 2017.

In afwijking van het eerste lid, 3°, blijven de artikelen 7.1.10, §2, tweede lid, en §3, eerste en derde lid, en 7.1.11, §2/1, eerste lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009, in de lezing voorafgaand aan de inwerkingtreding van artikel 29, 1°, 4°, 5°, 6° en 7°, en artikel 30, van toepassing op de inleveringsronde die eindigt op 31 maart 2016.